

Trocha olejčka dělá řemeslníčka...

*...a věci zkurvené, barvou natřené, zdají se býti nové* – byly dvě první poučky, které jsem dostala po příchodu na dráhu od kolegy Sváti. Pak přišlo ještě *co si kde vezmeš, vrať na své místo a když uvidíš na skle stojící mašiny pohyb stínů, zdrhej, protože se už rozjela* a mohla jsem vyrazit na svoji dlouhou cestu dráhou. Tohle jsem si vybavila, a ještě pár věcí k tomu, když jsem psala poslední kontrolní protokoly ze svých cest. Zdánlivě to s ničím nesouviselo, ale když jsem začala více uvažovat, pojítko jsem našla. Bylo to slovo ÚDRŽBA. Ano, všichni máme nějaké plány práce, a v době počítačů i hezky vyvedené v barvách, všechno se v kolejkách udržuje, ladí a kontroluje v přesných termínech, aby vlaky jezdily všude a včas, ale pár věcí nám při té snaze uniká nebo možná ne, jen je to jakási provozní slepota. Jak jinak si vysvětlit místa, kde jsou fleky na stěnách, plísňe, odrbaná lina na podlaze a upatlané vypínače? Jak jinak pochopit, že bojler na pracovišti je mimo provoz několik měsíců a nikdo to neřeší?

Zákon č. 309/2006 Sb., *o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci*, § 2, dává zaměstnavateli, tedy všem vedoucím zaměstnancům na všech stupních řízení, odpovědnost za bezpečné a zdravé neohrožující pracovní prostředí a za to, aby pracovní podmínky odpovídaly bezpečnostním a hygienickým požadavkům - mj. i za vybavení pracoviště, osvětlení, povrchy komunikací, mikroklimatické podmínky, prostory pro hygienu a převlékání, a to podle pravidel, které jsou přesně stanoveny legislativou, případně normami. Ve stejném místě zákona je i podmínka, aby všude byla zajištěna pravidelná údržba, úklid a čištění. Stejným způsobem je stanovena i údržba veškerého zařízení, které při práci používáme, včetně jeho pravidelných kontrol 1 x za 12 měsíců, které nemají pranic společného s revizemi elektro, jak si dodnes mnoho z vás myslí. O tomhle si zase můžete počíst v nařízení vlády č. 378/2001 Sb., *kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí* – a jak už jsem několikrát psala, veškerou legislativu máte k dispozici zcela zdarma na internetu. Ale pozor, nezapomínejme, že zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, dává za povinnost i nám, obyčejným zaměstnancům, svým § 106 f) povinnost *oznamovat svému nadřízenému vedoucímu zaměstnanci nedostatky a závady na pracovišti...*

A úplně na závěr si dovoluji všem odborově organizovaným, ať už kdekoli, opět připomenout § 322 zákoníku práce – právo odborových organizací vykonávat kontrolu nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci u jednotlivých zaměstnavatelů, zejména bod a), který úzce souvisí s mým dnešním rozjímáním nad pravidelnou údržbou – právo odborových organizací zajistit možnost prověření toho, jak zaměstnavatel plní své povinnosti v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci a zda soustavně vytváří podmínky pro bezpečnou a zdravé neohrožující práci.

Údržba, úklid, kontrola, nejsou sprostá slova. Je to něco, co doma děláme automaticky, jen se nám to jaksi nelíbí napsané na úředním papíru, zkrátka když člověk něco musí. Také nerada uklízím a žehlím, ale na druhé straně je mi jasné, že když se do toho nepustím včas, pak se to nahromadí a nestíhá. Dnes se tomuhle způsobu odkládání vědecky říká prokrastinace (z *lat. pro-crastinus = patřící zítřku*), ale lék na ni nikde neprodávají a nejspíš ani nebudou. Bohužel...

Dana Žáková, oddělení BOZP